ECLI:LV:RAT:2018:1219.1A30014618.6.S

Lieta Nr. 1A30014618
Lietas arhīva Nr.104AA-0630-18/19

S P R I E D U M S
Rīgā 2018. gada 19. decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesnese Aina Nicmane,
tiesnese Diāna Dumbre,
tiesnese Inese Laura Zemīte

2018.gada 10.decembrī rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu saistībā ar personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības /pers. A/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 12.oktobra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2017.gada 8.novembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors Mārtiņš Valters sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC274872 par to, ka /pers. A/ 2017.gada 8.novembrī plkst.18.06 Rīgā, vadot tramvaju T3A 30144; T3A 30155 pa Kr.Barona ielu no Ģertrūdes ielas puses virzienā uz Bruņinieku ielu, krustojumā ar Stabu ielu, neizvēlējās drošu distanci ar priekšā braucošo transportlīdzekli BMW 330 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, izraisīja sadursmi, kā rezultātā tika bojāti transportlīdzekļi.

Ir pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu 105.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8}panta divdesmit septītajā daļā – par drošas distances neievērošanu (lietas 17.lapa).

[2] 2017.gada 8.decembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšniece T.Kokina pieņēma lēmumu lietā Nr.PC274872 par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{8}panta divdesmit septītās daļas, piemērojot naudas sodu 15 *euro* apmērā (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) (lietas 16.lapa).

[3] Par Sākotnējo lēmumu [2] /pers. A/, nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, iesniedza sūdzību, norādot, ka sadursmi izraisīja BMW vadītājs, kurš brauca pa tramvaja sliedēm un strauji bremzēja (lietas 14.lapa).

[4] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka Anša Pumpura 2018.gada 23.augusta lēmumu Nr.298 (turpmāk arī – Iestādes lēmums) atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums [2] un /pers. A/ sūdzība [3] noraidīta.

Nolemts ierosināt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas birojam izskatīt jautājumu par administratīvās lietvedības uzsākšanu pret transportlīdzekļa BMW vadītāju /pers. B/ par Ceļu satiksmes likuma un Ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu (lietas 6. – 11.lapa).

[5] Par Iestādes lēmumu [4] /pers. A/ iesniedza sūdzību, lūdzot atcelt Iestādes lēmumu daļā, ar kuru nolemts atstāt negrozītu Sākotnējo lēmumu un viņa sūdzību noraidīt, jo Iestādes lēmumā nav objektīvi izvērtēti lietā pieejamie pierādījumi (videoieraksts), kurā nepārprotami redzams, ka BMW vadītājās ir nepamatoti strauji bremzējis (lietas 1. – 3.lapa).

[6] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas (turpmāk arī – Tiesa) 2018.gada 12.oktobra spriedumu noraidīta /pers. A/ (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība [5] un atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 23.februāra lēmums Nr.298 [4] (lietas 54. – 57.lapa).

Tiesa spriedumu motivēja ar turpmāk minēto.

Uzklausījusi paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālos esošos pierādījumus, Tiesa atzina, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma sekojošu apsvērumu dēļ.

Tiesa citēja Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk arī – CSN) 105.punktu, LAPK 289.^{13}panta trešo daļu.

Ņemot vērā LAPK 289.^{13}panta trešo daļu, Tiesa pilnībā pievienojās Iestādes lēmuma motivācijai. Tiesa atzina, ka Iestādes lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām. Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi Iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem un sūdzībā ietvertiem argumentiem, Tiesa atzina, ka Iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Papildus Tiesa norādīja, ka no lietā esošā videoieraksta, kā tas pamatoti arī atspoguļots Iestādes lēmumā, redzams, ka tramvajs brauc Rīgā, pa Kr.Barona ielu no pilsētas centra puses Stabu ielas virzienā. Pirms krustojuma ar Stabu ielu BMW apstājas pilnībā uz tramvaja sliežu klātnes. Iedegoties zaļajam luksofora signālam BMW uzsāk braukt taisni tieši pa tramvaja sliežu klātni, palielinot braukšanas ātrumu. BMW iebrauc krustojumā un tiešā tuvumā no aizmugurē braucošā tramvaja, bez redzama iemesla strauji nobremzē līdz pilnīgi apstājas. Tiešā tuvumā esošais tramvajs nespēj apstāties līdz priekšā esošajam BMW un ar priekšējo daļu saduras ar BMW aizmugurējo daļu, kā rezultātā BMW tiek pastumts uz priekšu un paliek uz tramvaja sliežu klātnes tramvaja priekšā.

Kā pamatoti norādīts sūdzībā un paskaidrojumos tiesas sēdē, ņemot vērā tramvaja vagona masu un tajā esošo pasažieru skaitu, tramvaja vagons nav apturams tik ātri un tādā ceļa posmā kā vieglais transportlīdzeklis.

Tiesa norādīja, ka tramvaja vadītājam, uzsākot kustību krustojumā, ievērojot CSN 105.punkta noteikumus, jāietur tāda distance no priekšā braucošā transportlīdzekļa, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes.

CSN 105.punkts uzliek par pienākumu transportlīdzekļa vadītājam vienmēr ievērot tādi distanci un uzsākt kustību tikai tādā distances attālumā turpmāk to ievērojot, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes, neatkarīgi no tā, vai pirms priekšā braucošā transportlīdzekļa ir vai nav šķēršļi, lai turpinātu kustību uz priekšu.

Attiecībā par BMW vadītāja rīcību Tiesa norādīja, ka ar Iestādes lēmumu nolemts ierosināt izskatīt jautājumu par administratīvās lietvedības uzsākšanu pret transportlīdzekļa BMW vadītāju /pers. B/ par Ceļu satiksmes likuma un CSN prasību neievērošanu. Savukārt rezultāts par to, vai transportlīdzekļa BMW vadītājs /pers. B/ ir saukts pie administratīvās atbildības, neietekmē sūdzības iesniedzēja atbildību par CSN 105.punta neievērošanu.

Sūdzības iesniedzēja norādītie apstākļi par BMW vadītāja rīcību iespējams varētu tik vērtēti, lemjot jautājumu par nodarīto zaudējumu atbildības pakāpi, bet neietekmē Iestādes lēmuma pareizību.

Tiesa atzina, ka Iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, līdz ar to sūdzība noraidāma kā nepamatota, savukārt Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

[7] Par Tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības /pers. A/, lūdzot izskatīt lietu tiesas sēdē un atcelt Tiesas spriedumu un Iestādes lēmumu.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Tiesa, izskatot lietu, nav objektīvi un vispusīgi vērtējusi pierādījumus saistībā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta trešo daļu. Tiesa nav ņēmusi vērā BMW vadītāja rīcību.

Sūdzības iesniedzējs vērtē video ierakstā fiksēto, Tiesas spriedumā un Iestādes lēmumā norādīto.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka viņu nevar atzīt par vainīgu distances neievērošanā, ja vienmērīgo transportlīdzekļa plūsmu pārtrauc vai traucē agresīvs braucējs. Šāda policijas un Tiesas prakse agresīviem braucējiem radīs visatļautības sajūtu, bet likuma paklausīgiem braucējiem – samierināšanās un baiļu sajūtu –, jo, ja notiks ceļu satiksmes negadījums, par vainīgu atzīs transportlīdzekļa, kurš brauc aizmugurē, vadītāju. Tiesa nepamatoti nav ņēmusi vērā otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāja rīcību, kas noveda pie lietas nepareizas izspriešanas (lietas 59. – 60.lapa).

[8] Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta nosacījumiem, tiesas kolēģija, izskatot apelācijas sūdzību rakstveida procesā, nekonstatēja objektīvu pamatu pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē. Tāpēc, izvērtējot pieteikto lūgumu izskatīt lietu tiesas sēdē, atzīst, ka iespējams pieņemt nolēmumu pēc lietā esošajiem materiāliem, un lieta izskatāma rakstveida procesā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka rakstveida procesā personām tiek nodrošināta līdzvērtīga iespēja izteikt savu viedokli un apsvērumus par lietu. Atšķirībā no mutvārdu procesa tiesas un lietas dalībnieku saziņa notiek rakstveidā. Tiesa vienādi izvērtē un nolēmumā atbild uz mutvārdos vai rakstiski izteiktajiem argumentiem. Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja tiesības netiek pārkāptas.

[9] Noraidījumi tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim nav pieteikti.

M o t ī v u d a ļ a

[10] Tiesas kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma [6] pamatojumu, apelācijas sūdzībā [7] izteiktos argumentus, atzīst, ka apelācijas sūdzība [7] noraidāma, bet pirmās instances tiesas spriedums [6] atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi tiesas sprieduma [6] pamatojumu kopsakarā ar apelācijas sūdzībā [7] ietvertajiem argumentiem, atzīst, ka Tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un tiesas spriedumā [6] sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Tiesas kolēģija pilnībā pievienojas tiesas spriedumā [6] norādītajai motivācijai, un uzskata, ka izvērstāks argumentu izklāsts saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešās daļas nosacījumiem nav nepieciešams.

[11] Tiesas kolēģija, izvērtējot apelācijas sūdzības argumentus konstatē turpmāk minēto.

[11.1] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta trešo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Šī prasība ir attiecināma uz visiem ceļu satiksmes dalībniekiem arī tramvaja vadītāju. Turklāt tramvaja vadītajam, vadot paaugstinātas bīstamības avotu, pārvadājot pasažierus, šīs prasības jāievēro ar īpašu rūpību.

Ceļu satiksmes noteikumu 105.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam atkarībā no braukšanas ātruma jāizvēlas tāda distance, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes, kā arī jāizvēlas tāds intervāls, kas nodrošina ceļu satiksmes drošību.

Tiesas kolēģija atzīst, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir pienākums ievērot ceļu satiksmi regulējošo normatīvo aktu prasības un nerīkoties pretēji normatīvā regulējuma prasībām. Tomēr aizmugurē braucošam transportlīdzeklim ir ne tikai jāpaļaujas, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis ievēros Ceļu satiksmes noteikumu prasības, tai skaitā nebremzēs bez iemesla, bet arī jāizvēlas tāda distance, lai priekšā braucošam transportlīdzeklim bremzējot būtu iespējams izvairīties no sadursmes.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņa vadītajam tramvajam bija izvēlēta tāda distance, lai varētu braukt netraucēti vienmērīgi transportlīdzekļu plūsmā, nevis, kā noteikts Ceļu satiksmes noteikumos – izvēlēta tāda distance, lai priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes.

Ņemot vērā, ka tramvajam, kā sliežu transportlīdzeklim, ir ierobežotas iespējas izvairīties no sadursmes un to var izdarīt tikai bremzējot, kā arī to, ka sadursme ir notikusi, ko Sūdzības iesniedzējs neapstrīd, tiesas kolēģija atzīst, ka tramvaja vadītājs nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 105.punkta prasības un izdarījis LAPK 149.^{8}panta divdesmit septītajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Turklāt kā pamatoti norādīja Tiesa, rezultāts par to, vai transportlīdzekļa BMW vadītājs /pers. B/ ir saukts pie administratīvās atbildības, neietekmē sūdzības iesniedzēja atbildību par CSN 105.punta neievērošanu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka Sūdzības iesniedzēja norādītais, ka vienmēr ir vainīgs aizmugurē braucošā transportlīdzekļa vadītājs, ka policija un Tiesa vēlas iedibināt praksi, kas likuma paklausīgiem braucējiem radīs baiļu sajūtu, ir nepamatota, jo pie atbildības par distances neievērošanu tiek saukts aizmugurē braucošā transportlīdzekļa vadītājs saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu.

[11.2] Ņemot vērā iepriekš punktos [10] – [11.1] minēto, tiesas kolēģija nekonstatē apstākļus, kuru dēļ Tiesas spriedums būtu atceļams, tādus nenorādīja arī Sūdzības iesniedzējs.

Tiesas kolēģijai nav pamata Iestādes un Tiesas pārbaudītos un vērtētos pierādījumus vērtēt pretēji vai citādi tāpēc, ka persona, kas tiek saukta pie administratīvās atbildības, nepiekrīt šādam pierādījumu vērtējumam. Tiesas kolēģija nekonstatē apstākļus, kas ļautu pierādījumus vērtēt pretēji. Fakts, ka persona pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu Tiesas sprieduma atcelšanai.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka Tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

[12] Pamatojoties uz LAPK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 12.oktobra spriedumu.
Noraidīt /pers. A/apelācijas sūdzību.
Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2018.gada 19.decembrī.

Tiesnese	Aina Nicmane
Tiesnese	Diāna Dumbre
Tiesnese	Inese Laura Zemīte